

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ชาวจีนมีความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิต ฐานะทางเศรษฐกิจครัวเรือนและส่วนบุคคลดีขึ้น ประกอบกับความเจริญด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ทำให้ชาวจีนได้เห็นโลกกว้างขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสโลกภายนอก อีกทั้งรัฐบาลจีนได้ผ่อนปรนข้อบังคับต่าง ๆ ในการเดินทางทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็วในทุก ๆ ปี แต่ดูเหมือนความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวชาวจีนกับการปรับตัวในการใช้วัฒนธรรมสากลหรือมารยาทสากลในการท่องเที่ยวจะยังเป็นปัญหาสำคัญในทัศนะของเจ้าของประเทศที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางไปท่องเที่ยว รวมไปถึงหมูนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวในสถานที่เดียวกันด้วย

ใน พ.ศ. 2558 ได้มีการสำรวจและจัดอันดับทางเว็บไซต์ Living Social.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ส่งเสริมธุรกิจออนไลน์ของสหรัฐอเมริกา ระบุว่านักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นนักท่องเที่ยวที่ด้อยคุณภาพทางด้านวัฒนธรรมเป็นอันดับต้น สิ่งที่ได้รับไม่ได้มากที่สุดคือ ความไม่มีมารยาทสากล การไม่รักษาความสะอาด ความไม่มีวินัยและการใช้สิ่งของหรือสถานที่อันเป็นสาธารณะอย่างไม่รับผิดชอบ แม้ผลสำรวจดังกล่าวจะสื่อว่านักท่องเที่ยวจีนอาจไม่ใช่นักท่องเที่ยวที่น่ารักที่สุด แต่ก็ไม่ได้แปลว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่สมควรละเลยมากที่สุด ด้วยเหตุผลที่ว่าตัวเลขจากปี พ.ศ. 2558 นั้นพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นนักท่องเที่ยวที่นำค่าใช้จ่ายไปใช้ในประเทศที่ไปท่องเที่ยวมากที่สุดในโลก แซงหน้านักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและชาวเยอรมัน จากจำนวนการท่องเที่ยวของชาวจีนที่มีมากกว่า 120 ล้านครั้ง กับการใช้จ่าย 104,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อีกทั้งองค์กรด้านการท่องเที่ยวแห่งสหประชาชาติออกมารายงานด้วยว่า ใน พ.ศ. 2558 จะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนกว่า 100 ล้านคนเดินทางไปท่องเที่ยวทั่วโลก ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมหรือมารยาทสากลและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นภาระอันสำคัญของประเทศเจ้าของบ้านที่นักท่องเที่ยวชาวจีนไปเยือน

จากเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนบางคนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเช่น การตากล้องในบ่อน้ำร้อนที่สวนบ่อน้ำร้อนสุพรรณภูมิ หรือการปีนป่ายไปบนกำแพงเมืองเชียงใหม่ จนสร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติดังกล่าวจากเว็บไซต์ของ manager.co.th ที่นำเสนอเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2558 และยังมีการเผยแพร่พฤติกรรมไม่เหมาะสมอีกมากมายตามสื่อต่าง ๆ จากปรากฏการณ์ดังกล่าวองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติจีนมิได้นิ่งนอนใจ ได้ร่างพฤติกรรมต้องห้าม 9 ประการ ให้นักท่องเที่ยวชาวจีนนำไปปฏิบัติระหว่างเดินทางทั้งในและนอกประเทศ โดยผู้ฝ่าฝืนจะถูกขึ้นบัญชีดำ และลงโทษห้ามเดินทางออกนอกประเทศเป็นเวลาตั้งแต่ 2-10 ปี ดังที่สำนักข่าวไทยพีบีเอส ได้นำเสนอเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2559 สำหรับพฤติกรรมต้องห้าม 9 ประการได้แก่

1. กระทำการขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ และยุ่งเกี่ยวกับระบบรักษาความปลอดภัยระหว่างอยู่บนอากาศยาน หรือยานพาหนะสาธารณะอื่น ๆ เช่น เปิดประตูฉุกเฉินบนเครื่องบิน
2. ก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินสาธารณะ
3. ละเมิดวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น กรณีสอนคำนำชาวจีนพานักท่องเที่ยวไปเปลี่ยนผ้าถ้ายรูปบนชายหาดที่ประเทศมาเลเซีย
4. ทำลายโบราณสถาน โบราณวัตถุ เช่น การแกะสลักชื่อของตนลงบนผนัง หรือวัตถุโบราณอื่น ๆ
5. ยุ่งเกี่ยวกับการพนันการค้ำประเวณี และยาเสพติด
6. มีพฤติกรรมคุกคาม เป็นภัยต่อสาธารณะ ทำให้ผู้อื่นรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน
7. ทำลายธรรมชาติ ระบบนิเวศ กระทำการคุกคามต่อความปลอดภัยของสัตว์ป่า และพันธุ์ไม้ เช่น เก็บปะการัง ปลาทะเลใส่ถุงพลาสติก
8. แสดงพฤติกรรมที่สื่อถึงความต่ำทราม งามาย เช่น ลูบคลำหน้าอกรูปปั้น
9. กระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดทัศนคติในแง่ลบต่อประเทศชาติ เช่น ถ่ายอุจจาระปัสสาวะไม่เป็นที่เป็นทาง

ซึ่งรัฐบาลจีนเองก็ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวโดยเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557 ที่ผ่านมา นายหวัง หยาง รองนายกรัฐมนตรีจีนซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่มีมุ่งมั่นในการพัฒนาภาพลักษณ์ของนักท่องเที่ยวชาวจีน ต้องการให้ชาวจีนรู้จักปรับเปลี่ยนมารยาทให้เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ จึงให้จัดทำ “คู่มือการท่องเที่ยวอย่างมีอารยะ” มอบให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ ความหนา 64 หน้า โดยประกอบไปด้วย บทมารยาททั่วไปกับบทมารยาทเฉพาะ

ท้องถิ่น โดยบทบาทยาททั่วไปจะแบ่งย่อยเป็นหมวดการใช้ห้องน้ำ หมวดการถ่ายรูป หมวดการให้ทิป หมวดการดูการแสดง และหมวดการรับประทานอาหารแบบบุฟเฟต์ ส่วนบทบาทเฉพาะท้องถิ่น มีการรวมความเชื่อและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศไว้ในคู่มือนี้ด้วย เพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง เช่นหากไปอิตาลีห้ามให้ผ้าเช็ดหน้าแก่บุคคลที่พบเพราะผ้าเช็ดหน้าเป็นของบ่งบอกถึงการสูญเสีย เป็นต้น และสิ่งสำคัญที่นำเสนอคือ คำแนะนำพื้นฐาน เช่นการใช้คำพูดขอโทษ ขอบคุณ ได้โปรด และการห้ามถ่มน้ำลาย .

สำหรับประเทศไทยจากสถิติในเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในปี พ.ศ. 2558 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งหมด 29.8 ล้านคนในจำนวนนี้ มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวถึง 7,934,791 คน ถือได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนมากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 25เมื่อเทียบกับชาติอื่น ๆ

ในช่วง 5 ปีหลัง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในไทยเพิ่มขึ้นอย่างมากจากจำนวน 1,122,219 คน เป็น 1,721,247 คน ในปี พ.ศ. 2554 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 2,786,860 คน ในปี พ.ศ. 2555 ในปลายปีนี้ได้มีการเผยแพร่ภาพยนตร์เรื่อง The Lost in Thailand เนื้อเรื่องส่วนใหญ่กล่าวถึงเหตุการณ์ผจญภัยในจังหวัดเชียงใหม่พร้อมนำเสนอทัศนียภาพที่งดงาม การจี๊ซ้าง การท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย ประเพณีสงกรานต์ ชาวจีนเข้าชมมากเป็นประวัติการณ์ หลังจากนั้นสถิติของนักท่องเที่ยวชาวจีนก็เพิ่มขึ้นเป็น 4,705,173 คน ในปี พ.ศ. 2556 แม้จะมีการเปลี่ยนทางการเมืองในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2557 ก็ยังมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาถึง 4,636,298 คนและเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 7,934,791 คนแสดงให้เห็นถึงความนิยมที่นักท่องเที่ยวชาวจีนมีต่อแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย จากการสำรวจเบื้องต้นในหมู่ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นพบว่า ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นและยังมีปัจจัยเสริมอีกหลายประการ ได้แก่ ความสะดวกในการขอวีซ่าเข้าประเทศไทย ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลินระหว่างท่องเที่ยว อาหารที่อร่อยถูกปาก ความงดงามของเทศกาลและประเพณีต่าง ๆ อธิษาศัยของคนไทย ตลอดจนความสะดวกในการจับจ่ายเลือกซื้อสินค้าที่หลากหลายทั้งคุณภาพและราคา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไร้ปล่องควันไฟแต่สร้างมลภาวะที่เป็นพิษได้มากที่สุดประเภทหนึ่ง เห็นได้ชัดจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวจีนส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งในด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกนั้นช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นเป็นอย่างมาก เป็นการกระจายรายได้เข้าสู่หลากหลายอาชีพ ส่วนผลกระทบในด้านลบนั้นพบว่ามีข้อจำกัดอยู่หลายด้าน อาทิเช่น ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ถูกทำลายลงไปทั้งด้วยความตั้งใจและไม่ตั้งใจของนักท่องเที่ยว

ชาวจีน เช่นการหักปะการังและเปลือกหอยไปเป็นที่ระลึก การซื้อขายงาช้าง ซึ่งเป็นสิ่งต้องห้าม และประการสำคัญคือผลกระทบทางด้านวัฒนธรรมซึ่งอาจจะเห็นไม่ชัดเจนในช่วงแรก แต่เมื่อส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานจะกลายเป็นปัญหาด้านความเสื่อมเสียต่อวัฒนธรรม และส่งผลให้เห็นได้อย่างชัดเจนดังที่พบเห็นในข่าวตามสื่อต่าง ๆ การเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาเที่ยวในประเทศไทยนั้นยังมีจำนวนมากที่ขาดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย ย่อมหมายถึงการเพิ่มขึ้นของมลภาวะเป็นพิษทางการท่องเที่ยวอันเกิดจากนักท่องเที่ยวชาวจีน เช่นการบุกรุกทำลายโบราณสถาน โบราณวัตถุ ความเป็นคนสกปรก การส่งเสียงดังในทุกสถานที่ และที่สำคัญคือการเสื่อมถอยทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เคยมีและเคยเป็นอยู่ของสังคมไทยไปด้วย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์รวมของสถานที่ท่องเที่ยว และแม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนบางคนสนใจเรื่องราวของวัฒนธรรมของประเทศไทยที่ตนกำลังจะมาเยือนล่วงหน้าอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวชาวจีนไม่ได้สนใจหรือมีเวลาที่จะศึกษาเรื่องราววัฒนธรรมของประเทศไทยที่ตนจะไปเยือนนัก ดังนั้นเมื่อเดินทางไปถึงแล้วก็มักจะประสบปัญหา ซึ่งในบางกรณีถูกถามจนปลាយกลายเป็นเรื่องใหญ่ที่ทางการต้องเข้ามาแก้ไขปัญหามาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้วิจัยจึงสนใจและเห็นความสำคัญของการศึกษาวิจัย ความต้องการ การเปิดรับและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในหมู่นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในประเด็นประเภทของสื่อและเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเลือกเปิดรับและรับรู้เป็นอย่างไรและอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นประโยชน์กำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษามาสร้างสรรค์แผนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเชิงวัฒนธรรมไทยเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีและถูกต้องขึ้นในหมู่นักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อหาคำตอบดังวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาความต้องการเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและความต้องการให้มีการนำเสนอจากสื่อประเภทต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 2.2 เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยจากสื่อประเภทต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 2.3 เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 2.4 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรกับความต้องการ การเปิดรับ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่แตกต่างกันมีความต้องการเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและความต้องการให้มีการนำเสนอจากสื่อประเภทต่าง ๆ แตกต่างกัน

3.2 ลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยจากสื่อประเภทต่าง ๆ แตกต่างกัน

3.3 ลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่แตกต่างกันมีการรับรู้ต่อเนื้อหาข่าวสารวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน

4. ขอบเขตการวิจัย และประชากร

ขอบเขตของประชากรที่จะศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือน พฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2559 แม้จะเป็นฤดูฝนแต่จำนวนนักท่องเที่ยวก็ได้ลดลงเพราะจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เสนอโดยกรมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือนใกล้เคียงกันอยู่ระหว่างจำนวน 600,000-800,000 คน เป็นปัจจัยที่ทำให้การสำรวจเชิงปริมาณยังคงทำได้อย่างสะดวก

4.1 ขอบเขตของตัวแปร

4.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวชาวจีน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรสระดับการศึกษาอาชีพ รายได้

4.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ระดับความต้องการประเภทของข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 2) ระดับความต้องการประเภทของสื่อเพื่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
- 3) ระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 4) ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน

4.2 ขอบเขตของระยะเวลา การวิจัยนี้เป็นการศึกษาในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559

4.3 ขอบเขตของสถานที่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมความต้องการ การเปิดรับและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย

5.1 ลักษณะทางประชากร หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวจีน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพรายได้

5.2 ความต้องการเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความต้องการข้อมูลทางด้านวัฒนธรรมไทย ได้แก่ มารยาทต่อสถาบัน และบุคคลอันเป็นที่เคารพของคนไทย มารยาทเมื่ออยู่ในสถานที่สำคัญหรือสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา มารยาทต่อผู้อื่นเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ มารยาทเมื่อเข้าร่วมงานประเพณี และข้อกฎหมาย เช่น การนำโบราณวัตถุออกนอกประเทศ

5.3 ความต้องการให้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรมไทยจากสื่อประเภทต่าง ๆ หมายถึงความต้องการให้มีการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ บิลบอร์ด ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล และกิจกรรมนิทรรศการ

5.4 การเปิดรับข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน หมายถึง การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ก่อนเดินทางมายังประเทศไทย ได้แก่

5.4.1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารแผ่นพับ โบรชัวร์ บิลบอร์ด

5.4.2 สื่ออินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน

5.4.3 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์ วิทยุ

5.4.4 สื่อบุคคล เช่น เจ้าหน้าที่บริษัททัวร์ หัวหน้าทัวร์ มัคคุเทศก์

5.4.5 สื่อเฉพาะกิจ เช่น งานนิทรรศการเพื่อส่งเสริมการขายที่จัดในเมืองต่าง ๆ ของประเทศจีน

5.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน หมายถึงการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อเนื้อหาข่าวสารวัฒนธรรมอันเป็นสากลซึ่งจำเป็นต้องรู้ได้แก่

5.5.1 การรับรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและมารยาทต่อสถาบันและบุคคลอันเป็นที่เคารพของคนไทย

5.5.2 การรับรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและมารยาทในสถานที่สำคัญทางศาสนา และความเชื่อ

5.5.3 การรับรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและมารยาทในสถานที่สาธารณะ

5.5.4 การรับรู้เกี่ยวกับมารยาทในการมีส่วนร่วมและเข้าชมในเทศกาลตามประเพณีไทย

5.6 นักท่องเที่ยวชาวจีน หมายถึง ชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นบุคคลที่มีสัญชาติจีนและมีวีซ่าหรือใบอนุญาตอยู่ในประเทศไทยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยจุดมุ่งหมายใด ๆ ก็ตามที่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ทั้งที่พำนักค้างคืนและไม่พำนักค้างคืน

6. ประโยชน์ของการวิจัย

6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน ส่งเสริมและพัฒนาความเข้าใจวัฒนธรรมไทยในหมู่นักท่องเที่ยวชาวจีน และชาติอื่น ๆ

6.2 ภาคเอกชนทั้งธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น